

[Ømann.]

helt anden udvikling i jordspørgsmålet, en helt anden inflationsudvikling. Det er jo ikke rigtigt, det, der blev sagt dengang, at man afskaffede den, fordi den ikke kunne fungere. Nej, man afskaffede den, fordi den begyndte at fungere. Det kan da godt være, at den blev væltet over på køberen, men jeg har været medvirkende i adskillige ejendomshandler, hvor køberen om den prioritet, der skulle overtages af køberen, 4 pct. var det dengang af den stigning, der havde fundet sted siden basistidspunktet, sagde: den vil jeg ikke overtage, jeg vil have købesummen ned med den værdi. Og så blev der ikke noget ud af handlen. Den begyndte altså at virke, den begyndte at virke i praksis, og det var i virkeligheden grunden til, at de, som repræsenterede ejendomsbesidderne her i tinget, sagde: den kan ikke fungere. Den fungerede.

Nu prøver man her at komme med et forslag om noget, der ligner en grundstignings-skyld, og jeg synes egentlig ikke, at det er muligt at løse dette spørgsmål, hvis man ikke følger disse principper. Bevares, der kan være andre detaljer, men hovedsynspunktet må være, at i dag slår man en streg for disse samfundsskabte stigninger. De, der indtræder efter, at denne streg er slået, må tilfalde samfundet.

Lovforslaget er ydermere moderat i den forstand, at det siger, at det kun gælder de egentlige stigninger, ikke de inflationsbestemte stigninger.

Der er principper i dette lovforslag, som vi fuldt ud kan tiltræde. Jeg konstaterer med tilfredshed, at SFs forslag om at lade prioriteten indestå og først forrente i tilfælde af ejerskifte, er fulgt.

Jeg synes, at man skal arbejde temmelig alvorligt med dette lovforslag i udvalget. Jeg synes, man skal pine de borgerlige partier med at få belyst denne problematik mest muligt. Alle her ved jo, at det er et væsentligt spørgsmål. Alle ved også, hvorfor det ikke kan løses, så det skal der arbejdes alvorligt med.

Ritta Ahm (KrF):

Mit partis ordfører kan desværre ikke være til stede i øjeblikket, og derfor skal jeg ganske kort sige, at vi ikke kan gå ind for det foreliggende lovforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Inflationen er noget, alle taler om, men hvem vil gøre noget ved det? Det er nu anden gang, kommunisterne fremsætter forslag om, at kapitalværdistigninger i jord og fast ejendom skal indefrys som en offentlig prioritet, der ikke kan belånes. Første gang vi fremsatte forslaget, var den 26. februar 1974. Vi snakker altså ikke alene om inflationen, vi ønsker også, at der bliver gjort noget ved den.

Det lovforslag, vi har fremsat, er sådan set det eneste, som virkelig griber fat ved ondets rod. Inflationen har jo flere årsager, men der er vel ingen, som for alvor vil benægte, at stigningerne på jord og faste ejendomme er inflationens kilde nr. 1.

Man behøver ikke at være nationaløkonom for at forstå, at værdistigninger på jord og faste ejendomme i størrelsesordenen 50 mia kr. om året er ødelæggende for en sund økonomi. Det skyldes bl.a., at en stor del af disse værdistigninger belånes og omsættes i forbrug, der ikke ligger en eneste kroners produktivt arbejde bag ved. Det er helt klart, at dette forhold virker som benzin på inflationsbålet og bl. a. medfører et underskud på betalingsbalancen.

Men hvorfor så ikke gøre noget ved det? Det kan man gøre ved at følge vort forslag. Lovforslaget går ud på, at den del af værdistigningerne på jord og fast ejendom, som ligger over den almindelige prisstigning i samfundet, tinglyses som en offentlig prioritet, som ikke kan belånes. Basisbeløbet skal beregnes af den 15. almindelige vurdering eller senere vurdering samt ved salg af huse og ejendomme.

Der er grund til at understrege, at dette forslags gennemførelse ikke vil koste de nuværende hus- og ejendomsbesiddere en eneste krone. Den tinglyste kapitalgevinst kan heller ikke nedbringes ved afdrag eller ved en fuldstændig indfrielse. Ved ejerskifte skal den tinglyste kapitalgevinst forrentes med den til enhver tid gældende diskonto i Danmarks Nationalbank.

Og hvad bliver nu virkningerne af et sådant forslag? De vil blive, at prisstigningerne på ejendomme og parcelhuse efterhånden vil komme til at svare til de almindelige prisstigninger i samfundet, og dette var jo også hensigten. I den udstrækning der tinglyses offentlige prioriteter i huse og ejen-